

Dostosowanie zasad pracy i oceniania uczniów z orzeczeniem o zespole Aspergera język polski

1. Uczniowie z orzeczeniem o zespole Aspergera realizują tę samą podstawę programową, co ich rówieśnicy. Nauczyciel stosuje te same kryteria oceniania lecz dostosowuje wymagania edukacyjne (niezbędne do uzyskania poszczególnych śródrocznych i rocznych ocen klasyfikacyjnych z obowiązkowych i dodatkowych zajęć edukacyjnych, wynikających z realizowanego programu nauczania) do indywidualnych potrzeb psychofizycznych i edukacyjnych ucznia.

2. W przypadku ucznia z zespołem Aspergera nauczyciel skupia się na rozwijaniu sprawności językowych i twórczych. Dostosowuje formy i metody pracy z zastosowaniem następujących ułatwień:

dzielenie materiału na mniejsze partie, wyznaczanie czasu na ich opanowanie, wydłużanie czasu na odpowiedź, przeczytanie lektury;

odwoływanie się do znanych sytuacji z życia codziennego;

formułowanie pytań w formie zadań o prostej konstrukcji powołujących się na ilustrujące przykłady;

podchodzenie do ucznia w trakcie samodzielnej pracy w celu udzielania dodatkowej pomocy, wyjaśnień;

zezwalanie na dokończenie w domu niektórych prac wykonywanych na lekcjach;

przeprowadzanie dyktand indywidualnie w wolniejszym tempie lub zastosowanie dyktand z lukami;

eksponowanie w treściach dydaktycznych, tych elementów które kształtują pozytywne cechy osobowości (wrażliwość, współczucie, prawdomówność, uczciwość, pracowitość, sumienność, kulturę osobistą);

ukierunkowanie aktywności ucznia poprzez stworzenie mu warunków do rozwijania zainteresowań, wzmacniania samooceny, odpowiedzialności za własne zachowania;

stosowanie systemu nagród;

prowadzenie zajęć promujących zdrowy styl życia, umożliwiających zapoznanie się z efektywnymi sposobami radzenia sobie ze stresem i w sytuacjach trudnych;

dostosowanie do indywidualnych potrzeb ucznia miejsca nauki i procesu nauczania;

eliminowanie bodźców rozpraszających (wzrokowych, słuchowych);

przedstawianie nowych pojęć lub materiału abstrakcyjnego w sposób możliwie najbardziej

konkretny;

zwracanie się do dziecka bezpośrednio po imieniu, powtarzanie poleceń, sprawdzanie stopnia zrozumienia polecenia, czekanie aż rozpocznie pracę;

używanie krótkich zdań i podawanie jasnych instrukcji;

zachęcanie ucznia, by w razie potrzeby prosił o powtórzenie polecenia;

uwzględnianie deficytów w zakresie rozumienia niedosłownych wypowiedzi, ironii, metafor, słów i wyrażen wieloznacznych, a także pojęć abstrakcyjnych, wyjaśnianie ich za pomocą obrazów albo przeciwieństw np. przyjaźń - wrogość;

używanie prostego i jednoznacznego języka, unikanie ironii, dowcipów, przenośni, idiomów;

w związku z trudnościami w prawidłowym odczytaniu przez ucznia sygnałów pozawerbalnych, każdy wyraz twarzy i gest powinien być poparty informacją słowną;

unikanie bodźców rozpraszających ucznia;

wykorzystywanie zainteresowań ucznia;

wspomaganie rozwoju umiejętności komunikacyjnych (słownictwo, rozumienie);

wdrażanie i oczekiwanie od ucznia przestrzegania zasad panujących w szkole.

3. Ocena zachowania i postępów w nauce powinna być obiektywna i sprawiedliwa, co zmobilizuje ucznia do efektywnej pracy intelektualnej i praktycznej. Powinna oddzielać obszary, w których trudności wynikają ze specyficznych trudności wynikających z zaburzenia. W ocenie tej należy brać pod uwagę cząstkowe efekty pracy ucznia w tym zaangażowanie podczas nauczania zdalnego. Należy okazać uczniowi wsparcie, pomoc i specjalistyczną opiekę.